

தெருக்கூத்து நிகழ்த்து வெளியில் கதைகள்

Stories in the TheruKoothu Performance Area

வெங்கடேஷ். பெ, தமிழ்த்துறை, இந்துஸ்தான் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 28

Venkadesh. P, Department of Tamil, Hindusthan Arts and Science College,
Coimbatore - 28

DOI: [10.5281/zenodo.17417979](https://doi.org/10.5281/zenodo.17417979)

Abstract

TheruKoothu stories have been divided into Banvalsar stories and Banvalsarar stories. The stories appearing in the books published by P. Ratnanayakar and Sons as Banvalsarar stories; and the stories that are told by the performers through hearing and learning orally and through observation have been studied.

It can be seen that the Bharatakathas in the Terukkuttu panuvals are based on the panuvals of Perunthevanar, Villiputhurar and Nallapillai. From these original panuvals, the Puranas are divided into one part, one branch in one part, one branch in one section, and one branch in one branch. In the creation of TheruKoothu panuvals, the verses belong to Villiputhurar and Perunthevanar, while the songs, poems, and kandharthams are written and performed by trained instrumentalists.

In the Theru Koothu performance area, mostly traditional stories are performed as Koothu. Koothu stories are found with and without Puranamsar. This article examines whether the stories found in street stories are presented as mythological stories and non-mythological stories (novels).

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தெருக்கூத்துக் கதைகள் பனுவல்சார் கதை, பனுவல்சாராக் கதையென்று பிரித்து ஆராயப்பட்டுள்ளது. பனுவல்சார் கதைகளாக பி.இரத்தினநாயகர் அண்டு சன்ஸ் என்பார் வெளியிட்டுள்ள நூல்களில் இடம்பெறும் கதைகளும்; பனுவல்சாராக் கதைகளாக வாத்தியார்கள் சொல்ல அதைச் செவிவழியே கேட்டறிந்து வாய்மொழியாகவும், கண்டுபாவனை வழியாகக் கற்கும் கதைகளும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தெருக்கூத்துப் பனுவல்களில் பாரதக்கதைகளானது பெருந்தேவனார், வில்லிபுத்தூரார், நல்லாப்பிள்ளை ஆகியோரின் பனுவல்களை மூலப்பனுவல்களாகக்

கொண்டு அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. அம்மூலப் பனுவல்களிருந்து புராணத்தில் ஒருபகுதி, பகுதியில் ஒருபிரிவு, பிரிவில் ஒருகிளை, கிளையில் ஒருகன்னி எனப் பிரித்து நிகழ்த்தப்படுகிறது. தெருக்கூத்துப் பனுவல் உருவாக்கத்தில் வசனத்திற்கு வில்லிப்புத்தூரார், பெருந்தேவனார் ஆகியோருடையதாகவும் பாட்டு, கவி, கந்தார்த்தம் போன்றவை பயிற்சியுடைய வாத்தியார்களாலும் எழுதப்பெற்று நிகழ்த்துவெளிகளில் காணப்படுகின்றன.

தெருக்கூத்து நிகழ்த்து வெளியில் பெரும்பாலும் பழமரபுக் கதைகளே கூத்துக்களாக நிகழ்த்தப்படுகின்றன. கூத்துக் கதைகளானவை புராணச்சார்போடும், புராணச் சார்பற்றும் காணப்படுகின்றன. தெருக்கூத்துக் கதைகளுள் காணப்படுகின்ற கதைகளானது புராணக் கதைகளாகவும் புராணம் சாராக் (நாவல்ஸ்) கதைகளாகவும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

Keywords: Fantasy story – Descriptive stories – General mythology – Caste-related stories – Non-mythological stories – Mythological stories – Mythological stories – Novels.

கற்பனைக் கதை – சித்தரிப்புக் கதைகள் - பொதுப்புராணம் - சாதிசார்ந்தக் கதைகள் - புராணம் சாராக் கதைகள் - புராணம் சார் கதைகள் - தொன்மக் கதைகள் - புதுக்கதைகள் (நாவல்கள்).

தெருக்கூத்துப் பனுவல்கள்

தெருக்கூத்துப் பனுவல்கள் பெரும்பான்மையாக பாரதம் சார்ந்த கதைப்பனுவல்களாகவே காணப்படுகின்றன. அவை பாரத மூலப்பனுவலுள் இருந்து புராணத்தில் ஒரு பகுதி, பகுதியில் ஒரு பிரிவு, பிரிவில் ஒரு கிளை, கிளையில் ஒரு கன்னி எனப் பிரித்து நிகழ்த்தப்படுகின்றன. “பாரதத்தின் மூலங்களைத் தமிழ் சமூகங்களுக்கேற்றவாறு மூவர் கதைப்பொருளாக்கியுள்ளனர். பெருந்தேவனார் தொடங்கி வில்லிப்புத்தூரார், நல்லாப்பிள்ளை ஆகியோர் பாரதத்தை தமிழ்விடத்தில் பனுவலாக்கியுள்ளனர். நல்லாப்பிள்ளை என்பவர் மட்டும் பாரதக் கதையினை முழுப்பதிப்பாக்கினார். பெருந்தேவனார் முதல் எட்டு பருவங்களையும், வில்லிப்புத்தூரார் பதினான்கு பருவங்களையும் கிடைக்கின்றது. இந்தக் குறைபாட்டினைத் தீர்க்கும் பொருட்டுக் கள ஆய்வின் மூலமாகவும் வாழ்க்கைச் சடங்குகள் ஈறாகவும் துணைகொண்டு நல்லாப் பிள்ளை பாரதத்தை மட்டும் முழு பதிப்பாக்கி இருக்கின்றார். இவர் தமிழ்நாட்டின் மாந்தர்களுக்கேற்றவாரான பாங்கில் பாரதத்தைப் பதிப்பித்திருக்கின்றார். தமிழர்களின் உணவு, உடை, கற்பு, கலாச்சாரம், உபசரிப்பு, அடைகாத்தல் போன்ற மரபிற் கேற்றவாராகவும் இந்நூலினைப் பதிப்பித்திருக்கின்றார். இத்தகைய சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகின்ற மகாபாரத நூலே தமிழ்நாட்டிற்கெல்லாம் ஆவணமாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது” (மு. சண்முகம், தமிழ்நாட்டில் பாரதம், ப.95)

என்னும் கருத்து சிந்தித்தற்குரியது. மூலப்பனுவலிலிருந்து தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு ஏற்றவாறு உருவாக்கப்பட்ட பெருந்தேவனார், வில்லிப்புத்தூரார், நல்லாப் பிள்ளை ஆகியோரின் பனுவல்கள் தெருக்கூத்திற்கான மூலப்பனுவலாக அமைவதை அறியமுடிகின்றது.

புராணம் சாராமல் மக்களிடையே காணப்படுகின்ற பல்வேறு தொன்மக் கதைகளும் “மகாபாரத மூல நூலைத் தவிர கிளை நூல்களும் வழிபாட்டு நூல்களும் இவற்றினையே முன்மொழிந்திருக்கின்றன. கூத்து நூல்களும் புனைகதைகளின் கருப்பொருளும் பாரத நூலினையே முதன்மைப்படுத்தி வருகின்றன. பாரதப் பிரசங்கிகள் அனைவருக்கும் நல்லாப் பிள்ளையின் பாரத நூலே முழுமையான தரவாக அமைந்திருக்கின்றது” (மு. சண்முகம், தமிழ்நாட்டில் பாரதம், ப.95) என்ற மு.சண்முகம் அவர்களின் கருத்தின் அடிப்படையில் தமிழகத்தில் உருப்பெறுகின்ற புராணம் சாராக் கதைகளும் பாரதக் கதைகளோடு திரிபு ஏற்பட்டு நிகழ்த்துவெளிவழி நிகழ்த்தப்பட்டு பனுவலாக்கப்படுகின்றன.

தொன்மக் கதைகள் பல தெருக்கூத்து நிகழ்த்துவெளியில் பாரதக் கதையோடுத் திரிபு ஏற்படாமல் மக்களின் வாழ்வியலோடு இணைந்த அளவில் கதைகள் காணப்படுகின்றன. அவை நல்லதங்காள் கதை, பொன்னர் சங்கர் கதை, மதுரைவீரன், மாற்றாந்தாய் கொடுமை, கூலிக்குத் தாலி கட்டிய கதை, ஒட்ட நாடகம் போன்ற கதைகள் புராணத் திரிபில்லாமல் நாட்டுப்புற மக்களின் வாய்மொழிக் கதைகளாகவே இன்று வரை நிகழ்த்தப்பட்டுப் பல கதைகள் பனுவலாக்கப்பட்டும் உள்ளன.

தெருக்கூத்துப் பனுவல் உருவாக்கம்

தெருக்கூத்துக் கதைகள் நிகழ்த்தப்படுவதற்குக் கையெழுத்துப் பிரதிகள், நூல்கள் என பல வகைமைகளில் நிகழ்த்து வெளியில் பனுவல்கள் காணப்படுகின்றன. அப்பனுவல்களைப் பல்வேறு கூத்து வாத்தியார்கள் பலவாறு படைத்துள்ளனர். இதனை “தெருக்கூத்து நடிப்பதற்காகப் பல்வேறு நாடகங்கள் எழுதப்பட்டு நூற்றுக்கணக்கில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. தேவனாம்பட்டினம் இராசகோபால் படையாட்சி என்பவர் இருபதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி அச்சிட்டார் என்பதை 1976 – இல் அவரிடம் நிகழ்த்தப்பட்ட உரையாடலின் போது அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. இவர் நாடகப் பேராசிரியர் என்று அழைக்கப்பட்டவர். தென்னார்காடு மாவட்டத்தில் அப்போதிருந்த புகழ்பெற்றத் தெருக்கூத்து வாத்தியார்களுள் பலரும் இராசகோபால் படையாட்சியின் சீடர்களாகவோ அவர் எழுதிய கூத்து நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு கூத்து நிகழ்த்துபவர்களாகவோ இருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு சிறந்த ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்டு அச்சிடப்பட்ட அல்லது கையெழுத்தாகவுள்ள பாடத்தை மாற்றம் செய்யாமல் கற்றுத்தேர்ந்து தெருக்கூத்து ஆடப்படுவதுண்டு. அவ்வாறு இல்லாமல் அந்தப் பாடத்தில் சிற்சில மாற்றங்களைச் செய்து கொள்வதும் முந்தைய

பாடல்களை அடியொற்றிப் புதிதாகப் பாடல்களை உருவாக்கிக் கொள்வதும் உண்டு. கூத்துக் கற்றுத்தரும் கூத்து வாத்தியார் பாடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அல்லது உருவாக்கும் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்கிறார். வாத்தியார் கற்றுத்தரும் பாடங்களே அன்றி நடிகர்கள் புதிய பாடங்களை உருவாக்கிக் கொள்வதும் உண்டு” (முனைவர் ஆறு.இராமநாதன், நாட்டுப்புறக் கலைகள் - நிகழ்த்துக் கலைகள், ப.244) என்ற இக்கருத்தானது தெருக்கூத்துப் பனுவல் உருவாக்கம் என்பது பெரும்பான்மையாகக் கூத்து வாத்தியார்களாளே உருவாக்கப்படுகின்றது என்பதனை அறிய முடிகின்றது. ஏனெனில் கூத்து வாத்தியார் என்பவர் கூத்தினுடைய அனைத்து இயங்கியலையும் கற்றுணர்ந்தவர். அதனால் கூத்துப் பனுவல்கள் உருவாக்கம் பெறுவதற்கு அவரது கூத்து குறித்த அறிவு மிகவும் துணை புரிவதாக அமைகின்றது.

தெருக்கூத்து வசனத்துக்கென்றே பெயர்பெற்ற வாத்தியார்கள் உள்ளனர். “வசனம் என்றால் வில்லிபுத்தூரார், பெருந்தேவனார் போன்ற இரண்டு மூன்று பேர் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பாட்டு, கவி, கந்தார்த்தம் எழுதினதெல்லாம் எங்களைப் போன்ற பயிற்சியுடைய வாத்தியார்கள்தான். அதாவது அம்மணி அம்மாள், சூளமுனுசாமி, தேவனாம்பட்டு ராஜகோபால், வில்வரத்து வேலாயுதம், ஆனத்தூர் சீனிவாச படையாச்சி, ரங்கரத்துபுறம் நடேசப்பறையர் என்று இவர்களெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இவர்களில் அம்மணியம்மாள் பிரதிகள் சிறப்பாக இருக்கும் எனலாம்” (கோ. பழனி, சி. முத்துகந்தன், 2011, தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் களஞ்சியம், ப.173) என்பதிலிருந்து வசனத்தினால் பெயர்பெற்ற வாத்தியார்களின் செல்வாக்கினையும் அறிய முடிகின்றது.

தெருக்கூத்து பனுவல்கள்

- பதிப்பு சார் பனுவல்கள்
- பதிப்புசாரா பனுவல்கள்

இவற்றைப் பற்றி விரிவாகக் காண்போம்.

பதிப்பு பனுவல்கள்

பதிப்பு சார் கதைகள் என்பது தெருக்கூத்து நிகழ்த்து வெளியில் மூலக்கதைகளிலிருந்து நிகழ்த்துத் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு ஒரு மையக்கருத்தை மட்டும் கொண்டு அவற்றை நிகழ்த்தியும், நிகழ்த்தாமல் நிகழ்த்துவதற்கு முன்பாக அச்சாக்கம் பெற்ற கதைகளாகும். தமிழக நிகழ்த்து வெளியில் பி. இரத்தின நாயக்கர் அண்ட் சன்ஸ் என்பார் பல்வேறு நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளனர். வட்டப்பாறையில் வதைக்கப்பட்ட கோவலன் கண்ணகி நாடகம், திருப்பதி வெங்கடேச பெருமாள் நாடகம், அர்ச்சுனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்ற அர்ச்சுனன் தபசு நாடகம், அர்ச்சுனன் அல்லியை

மாலையிட்ட அல்லி நாடகம், அர்ச்சுனன் பவளக்கொடியை மாலையிட்ட பவளக் கொடி மாலை நாடகம், அபிமன்னன் கலியாணம் என்னும் சுந்தரி மாலையீடு நாடகம், பதின்மூன்றாம் போரென்னும் அபிமன்னன் சண்டை நாடகம், பாரதத்தில் பதினேழாம் போர் என்னும் கர்ண மோட்சம் நாடகம், சிறீ மஹா பாரதத்தில் ஓர் பிரிவாகிய கிருஷ்ணன் தூது நாடகம், அரக்கு மானிகை நாடகம் போன்ற நாடகங்களைச் சூளை முனிசாமி முதலியார், பாரியாள் அம்மணி அம்மானிடம் முழு சுதந்திரம் பெற்று இரத்தின நாயக்கர் அண்ட் சன்ஸ் பனுவலாக்கியுள்ளனர்.

இவற்றோடு சக்தி புராணத்தில் ஓர் பாகமாகிய ஸ்ரீ தேவிகருமாரியம்மன் பிறப்பு, கபாலராட்சதன் வதை என்ற நாடகத்தை திருக்கோயிலூர் வட்டம் டி. தேவனுர் கோபால் கவுண்டர்குமாரன்கோ.ஜெயராமன் அவர்களால் எழுதப்பட்டதையும் வளவனுருக்கடுத்த சாலை கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால் இயற்றியதைக் கோகுலாபுரம் - அருணாசல முதலியரால் பார்வையிடப்பட்டு டி.ஆர். வெங்கடேச முதலியாரவர்களிடம் சர்வ சுதந்திரம் பெற்றும், புகழேந்தி புலவர் இயற்றிய பெரிய எழுத்து சித்திராபுத்திர நாயனார் கதையையும், புகழேந்தி புலவர் இயற்றிய பெரிய எழுத்து நல்லதங்காள் கதையையும், பெரிய ஒட்டநாட்டர் நாடக அலங்காரம் நாடகத்தையும் இரத்தின நாயக்கர் அண்ட் சன்ஸ் பனுவலாக்கியுள்ளனர். இப்பனுவல்கள் மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் பல பனுவல்கள் அச்சிடப்பட்டு, தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களுக்கு ஒரு கைவிளக்காகப் பயன்பட்டு வருகின்றன.

பதிப்பு சாரா பனுவல்கள்

தெருக்கூத்தில் பதிப்பு சாராக் கதைகள் என்பது அச்சு பனுவலாகவோ, கையெழுத்துப் பிரதியாகவோ மற்றும் ஓலைச்சுவடியாகவோ அல்லாமல் நிகழ்த்துத் தளத்தில் தெருக்கூத்தாடுநரைப் பார்த்து, “கண்டுபாவனை” வழியாக கதைகளைக் கற்றறிந்து நிகழ்த்துதலே பதிப்புசாராக் கதைகள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

கள ஆய்வில் தெருக்கூத்து கலைஞர்களிடம் கூத்துப் பிரதிகளை வைத்து தெருக்கூத்து கற்றுக் கொண்டீர்களா என்ற வினாவிற்கு “எனக்கு முன்பு இருந்தவர்களிடமும் இல்லை. எனக்கு பின் வந்தவர்களுக்கும் அப்படி சொல்லித்தரவில்லை. இந்தப் பகுதியில் நாங்கள் கூத்துப்போட்டால், இவன் ஜடையன் வாத்தியார் மெட்டுப்போலவேப் பாடுறான் என்கின்றனர். அதாவது, வாய்ப்பாட்டா சொல்லிக்கொடுத்தது தான். புஸ்தகம் எதுவும் கிடையாது. பெரியவர்கள் சொல்லிக்கொடுத்ததை வழிவழியாக நாங்கள் பாடி வருகிறோம்.” (கோ. பழனி, சி. முத்துகந்தன், 2011, தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் களஞ்சியம், ப.32) என்ற தகவல் அடிப்படையில் பனுவல்கள் துணையின்றி கூத்து வாத்தியார்கள் இளம் கூத்தர்களுக்குக் கூத்துக் கற்றுத்தரும் போது அவர்கள் கூறும் கதையினையே, தொன்றுதொட்டு

நிகழ்த்தி வருகின்றனர் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலும் தெருக்கூத்து வாத்தியார் என்பவர் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு “வெத்தலப்பாக்கு வாங்கறதும், வேசப்பொட்டி மேல புள்ளையார வெச்சி பூசப் போடறதும், போன வெசயில பேசி மறப்புல படுத்துக்கறதும் வாத்தியாரு தனமில்ல. எனங்கண்டு ஆளுங்க வேசத்தப் பிரிக்கறதும், ஒட்ட வேண்டிய எடத்துல கதய ஒட்டி வெட்ட வேண்டிய எடத்துல வெட்டி கண்ணியமா கதபொருள கொண்டாந்து தாவு சேத்தணும். வேசம் ஒண்ணு வல்லையின்னா தாம் போட்டாடி சந்து அடைக்கணும். சுதியேத்த ஏறக்கம், கூத்துலனு எந்தவொரு கொறப்பாடு நேந்தாலும் முந்தியத சரிக்கட்டத் தெரிஞ்சிக்கறதுதான் வாத்தியாருத்தனம். இந்த சாமார்த்தியம் இருக்கறவனெவனோ அவனாலதான் செட்டுக்கு வாத்தியாராக முடியும்” (தவசிக்கருப்புசாமி, அருங்கூத்து, ப.101) கூத்து வாத்தியார்களே பனுவல் சாராமல் வாய்மொழியாகக் கட்டுப்பாடற்ற நிலையில் ஒட்ட வேண்டிய எடத்துல கதய ஒட்டி வெட்ட வேண்டிய எடத்துல வெட்டி கண்ணியக்காம கதபொருளக் கொண்டாந்து தாவு சேத்தணும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலும் கதையின் நிகழ்த்துதல் உருவாக்கமானது பனுவலன்றி உருப்பெரும் போது வாத்தியார்களே கதையினைச் சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு பனுவல் சாராமல் கதைகளை கட்டமைக்கின்றனர்.

19.06.2022 அன்று எலிமேடு மத்தாளக் கலைஞர் அருள் அவர்களிடம் கண்ட நேர்காணலில் கூத்துப்பிரதிகள் ஏதுமின்றி கண்டுபாவனை வழியாகவே கூத்தைக் கற்றுக் கொண்டதாகக் குறிப்பிட்டத் தரவுகளின் வழியே பனுவல் சாராமல் கதைகள் உருவம் பெறுகின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

தெருக்கூத்துக் கதைகளின் வகைகள்

தெருக்கூத்துக் கதைகளின் வகைகளை, “தெருக்கூத்துக் கதைகளின் பாடுபொருளாகத் தெய்வ கதைகளே தொண்ணூறு விழுக்காடுகள் அமையக் காணலாம். இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசக்கதைகள் பெரும்பான்மையும் இருக்கும். புராணக்கதைகள், பக்தியைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட கதைகள் போல்வன அடுத்த நிலையிலும் கடவுளர் கதைகளாக ஆடரங்கில் காணப்படுகின்றன. ஆடப்படும் இடம், கதைகள் எடுக்கப்பட்ட களம், ஆடுவோரின் கலையறிவு, மக்களின் மனவிருப்பம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தெய்வக்கதைகளை மூன்று வகையாகப் பிரிக்க முடிகிறது. எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் கடவுளர் கதைகளை, 1) இதிகாசக் கதைகள், 2) பக்திக் கதைகள், 3) கலப்புக் கதைகள் என மூன்று வகைகளில் வரிசைப்படுத்தலாம். கதைகளை அவற்றின் பாடுபொருளைக் கருதி, 1) வரலாற்றுக் கதைகள், 2) இனச்சார்புக் கதைகள், 3) புதுமைக் கதைகள் எனப் பகுக்கலாம்” (முனைவர் அ. அறிவுநம்பி, தமிழரின் கூத்தியல், பக்.129,130) என்று தமிழரின் கூத்தியலில் அறிவுநம்பி வகைப்படுத்தியுள்ளார். இக்கட்டுரையின் நோக்கத்தினை கருத்தில் கொண்டு அந்தந்த கதைகளின் பொருண்மையோடும் புராண வகைப்பாட்டோடும் தெருக்கூத்துக் கதைகளினுடைய

வகைகள் பகுக்கப்படுகின்றன.

தெருக்கூத்துக் கதைகளின் வகைகள்

சமயச் சார்புக் கதைகள்

சமயச் சார்பற்றக் கதைகள்

1. மகாபாரதக் கதைகள்

1. கூலிக்குத் தாலி கட்டிய நாடகம்

2. இராமாயணக் கதைகள்

2. அண்டா குண்டா நாடகம்

3. புராணக் கதைகள்

3. கருவாட்டு நாடகம்

4. சிவபுராணக் கதைகள்

5. கந்தபுராணக் கதைகள்

6. கிறித்துவம், இசுலாம் கதைகள்

7. புதுக்கதைகள் (நாவல்ஸ்)

மேற்காணும் வகைப்பாடானது கொங்கு மண்டல நிகழ்த்து வெளிகளில் உள்ள கூத்துக் கதைகளின் பொருண்மையை மையமாகக் கொண்டு பகுக்கப்பட்டுள்ளது. தெருக்கூத்தானது பெரும்பாண்மையாக வழிபாட்டை மையமிட்டு இருப்பதால் தெருக்கூத்துக் கதைகளும் தெய்வத் தோற்றத்தைக் கூறக்கூடிய சமயச் சார்புடையக் கதைகளே பெரும்பாண்மையாகவும் சமயச் சார்பற்றக் கதைகள் மிகக் குறைவாகவும் காணப்படுகின்றன. புராணச் சார்பு கதைகளுள் மகாபாரதக் கதைகள், இராமாயணக் கதைகள், விஷ்ணுபுராணக் கதைகள், சிவபுராணக் கதைகள், கந்தபுராணக் கதைகள் என கதைகள் பெரும்பாலும் புராணத்தை மையப்படுத்துவதாக அமைகின்றன. கிறித்துவ சமயத்தைச் சார்ந்தக் கதையாக எந்தக் கூத்தும் இல்லை. அன்னை வேளாங்கன்னி என்னும் கூத்துக் கதையானது வடக்கத்திப் பாணியில் நிகழ்த்துவெளியில் உள்ளதை அறியமுடிகிறது. இசுலாமியருக்கு என்று எந்தக் கதையும் எந்தப் பாணியிலும் காணப்படவில்லை. புராணச்சார்பற்றக் கதைகளாக நாவல்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய புதுக்கதைகள் பல நிகழ்த்துவெளிகளில் காணப்படுகின்றன.

தெருக்கூத்தில் புராணம்சார் கதைகள்

தெருக்கூத்தானது நிகழ்த்து வடிவில் இன்று வரையிலும் பெரும்பாலும் புராணக் கதைகளாகவே நிகழ்த்தப்படுகின்றன என்பதனைக் கூத்துக் கலைஞர் ஏகாபுரம் சுப்ரு என்கிற இலட்சுமணன் குறிப்பிடுகிறார். அவர் “குண்டு சட்டியில் குதர ஓட்டறதுதாங் கூத்து! புளிச்சிப்போன இராமாயணம், மகாபாரதத்த வெச்சே காலத்த ஓட்டறீங்க, புதுசா மாத்துக்கட்டுல எதனா செஞ்சா என்னா?; கேள்வியாக கேட்டதற்கு எது கண்ணு புதுசு? ராக்கிட்டும், ஏரோக்கப்பலும், டிவிப்பொட்டியும், இந்தச் சினிமாவுந்தாம் புதுசு! இந்த

மானங்கெட்ட மனசரும், அவிங்க கோணப்புத்தியும் அன்னைக்கியிருந்தது இன்னைக்கிம் அச்சுக்கொலையாம அப்பிடியே இருக்குதே காண! பாக்காதத பாக்கலாம் பலங்கொண்ட ராமாயணத்துல! கேக்காதத கேக்கலாங் கீர்த்தியுள்ளபாரதத்தல! முக்காலத்துக்கும் உகந்த கருத்து முச்சூடும் அதலாயிருக்குது கண்ணு!” (தவசிக்கருப்புசாமி, அருங்கூத்து, ப.26) என்கிறார். இக்கருத்தில் புராணக்கதையானது தெருக்கூத்து நிகழ்த்து வெளியில் இன்றியமையாத பெருவெளியைக் கொண்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

புராணசார்புடைய கதைகளின் தாக்கத்தை, “தெருக்கூத்துக்களைப் பொறுத்தவரை பாரதக் கதைகளே மிகுதியாக ஆடப்படுகின்றன. பாரதக் கதைகளே மக்களால் மிகவும் விரும்பப்படுவதாகத் தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் பலரும் கூறினர். பாரதக்கதையைத் தெருக்கூத்தாக ஆடுவதையே கலைஞர்களும் விரும்புகின்றனர். இதனைக் கலைஞர்கள் பக்தியுடன் கூறுகின்றனர். மகாபாரதத்தின் பதினெட்டு நாள் சண்டைகள், கிருஷ்ணன் தூது, விராடபர்வம், கீட்கனவதை, சுபத்ரா கல்யாணம், அர்ச்சுனன் தபசு போன்ற பல பாரத நிகழ்ச்சிகள் தெருக்கூத்தில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் நிகழ்த்தப்படும் 56 பாரதக் கூத்துக்களை அறிவு நம்பி (1986 : 93-94) பட்டியலிடுகிறார். பாரதக் கூத்துக்கள் குறைந்தது 13 நாட்கள் முதல் அதிகபட்சம் 67 நாட்கள் வரை நடைபெறுகின்றன. ‘இராமாயணம் நாலந்தரம்’ என்று கிருட்டினகிரி லட்சுமணன் கூறினார் கேட்டால் இராமணயக் கூத்து நிகழ்த்தப்படும் என்றார். இராமாயணத்தில் வாலி மோட்சம், இந்திரஜித், லவகுசா, லங்காதகனம், பாதுகா பட்டாபிஷேகம் போன்ற தெருக்கூத்துகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. சிவபுராணம், கந்த புராணம், காத்தவராயன் கதை ஐயனார் திருக்கல்யாணம் போன்ற கதைகளும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன” (முனைவர் ஆறு. இராமநாதன், நாட்டுப்புறக்கலைகள்-நிகழ்த்துக்கலைகள், ப.243) என ஆறு. இராமநாதன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். தற்போதைய கொங்கு மண்டல நிகழ்த்து வெளியில் புராணக் கதைகளானது இருநூற்று ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட வடிவில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

புராணங்களின் அடிப்படையில் தெருக்கூத்துக் கதைகள்

புராணங்களின் அடிப்படையில் தெருக்கூத்துக் கதைகளை 1.மகாபாரதக் கதைகள் 2.இராமாயணக் கதைகள் 3.விஷ்ணுபுராணக் கதைகள் 4.சிவபுராணக் கதைகள் 5.கந்தபுராணக் கதைகள் என வகைமைப்படுத்தலாம்.

புராணக்கதைகளைத் தெருக்கூத்து நிகழ்த்துவெளியில் கலைஞர்கள் பயன்படுத்தும் அந்தந்த புராணங்களுக்கான பனுவல்களையும் புராணக்கதைகள் பார்வையாளர்களிடையே எவ்வாறெல்லாம் நிகழ்த்துவெளியில் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பது பற்றியும் பின்வருமாறு ஆராயலாம்.

புராணம் சாரா கதைகள் (நாவல்கள்)

தெருக்கூத்து வெளியில் புராணக் கதைகள் மட்டுமின்றி புதுக்கதைகள் (நாவல்கள்),

புராணத் தொடர்பில்லாத கதைகள் 'நாவல்ஸ்' என்று சுட்டுகின்றனர். கற்பனைக் கதை – சித்தரிப்புக் கதைகள் என்றும் இவற்றைச் சுட்டுகின்றனர். சாரங்கதாரா, மாற்றாந்தாய்க் கொடுமை, நல்லதங்காள், குறவஞ்சி, கணவன் உயிர்காத்த கற்பகவள்ளி, சிவஞான வள்ளிமோட்சம், சத்தியாவதி கல்யாணம் முதலானவற்றை நடத்துவதாக கிருட்டினகிரி லட்சுமணன் குறிப்பிடுகிறார்.” (கோ. பழனி, சி. முத்துகந்தன், 2011, தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் களஞ்சியம், ப.245) என்பதன் மூலம் தெருக்கூத்தில்; புராணக் கதைகள் மட்டுமின்றி புராணம் தொடர்பில்லாத கதைகளும் நிகழ்த்தப்படுகிறது என்பதனை அறிய முடிகின்றது. “நாங்கள் பாரதம், இராமாயணம், கந்தபுராணம் அடுத்து பொது புராணம் ஆடுவோம். பொது புராணம் (நாவல்ஸ்) போல வரும். நாங்கள் அதிகமாக ஆடுவது பாரதம்தான். அர்ச்சுனன் தபசு, குறவஞ்சி, பதினெட்டாம் போர், கர்ணமோட்சம், வில்வளைப்பு, கிருஷ்ண தூது, மின்னலொளி சிவபூஜை, பாதலாடும் போக ஜீவனா, சங்கராகுரா மேல் திருமணம் போன்றன ஆடுவோம். அடுத்து ஆதிதிராவிடர்களுக்கு ஆதிநாடகம், வன்னியருக்கு வன்னியப்புராணம், அருந்ததியர்க்கு ரேணுகாம்பாள், ஒட்டருக்கு ஒட்ட நாடகம் போன்றவற்றை நடத்துவோம்” (கோ. பழனி, சி. முத்துகந்தன், 2011, தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் களஞ்சியம், ப.210) நாவல்ஸ் என்பதனை தெருக்கூத்துக் கலைஞர் மாரியப்பன் என்பவர் பொதுப்புராணம் என்று சாதிசார்ந்தகக் கதைகள் அனைத்திற்கும் புதுக் கலைச்சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்.

முடிவுரை

தெருக்கூத்துப் பனுவல்களில் பாரதக்கதைகளானது பெருந்தேவனார், வில்லிப்புத்தூரார், நல்லாப்பிள்ளை ஆகியோரின் பனுவல்களை மூலப்பனுவல்களாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. அம்மூலப் பனுவல்களிருந்து புராணத்தில் ஒருபகுதி, பகுதியில் ஒருபிரிவு, பிரிவில் ஒருகிளை, கிளையில் ஒருகன்னி எனப் பிரித்து நிகழ்த்தப்படுகிறது. தெருக்கூத்துப் பனுவல் உருவாக்கத்தில் வசனத்திற்கு வில்லிப்புத்தூரார், பெருந்தேவனார் ஆகியோருடையதாகவும் பாட்டு, கவி, கந்தார்த்தம் போன்றவை பயிற்சியுடைய வாத்தியார்களாலும் எழுதப்பெற்று நிகழ்த்துவெளிகளில் காணப்படுகின்றன.

தெருக்கூத்துக் கதைகள் பனுவல்சார் கதை, பனுவல்சாராக் கதையென்று பிரித்து ஆராயப்பட்டுள்ளது. பனுவல்சார் கதைகளாக பி.இரத்தினநாயகர் அண்டுசன்ஸ் என்பார் வெளியிட்டுள்ள நூல்களில் இடம்பெறும் கதைகளும்; பனுவல்சாராக் கதைகளாக வாத்தியார்கள் சொல்ல அதைச் செவிவழியே கேட்டறிந்து வாய்மொழியாகவும், கண்டுபாவனை வழியாகக் கற்கும் கதைகளும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

துணை நூற்பட்டியல்

1. அறிவுநம்பி, அ., தமிழரின் கூத்தியல், இரண்டாம் பதிப்பு, சித்திரம் வெளியீடு,

புதுச்சேரி 605 008, பதிப்பு - 2015.

2. இராமநாதன், ஆறு., நாட்டுப்புறக் கலைகள் (நிகழ்த்துக் கலைகள்), மெய்யப்பன் பதிப்பகம், புதுத்தெரு, சிதம்பரம் - 608 001. முதற்பதிப்பு 2010.
3. சண்முகம், மு., தமிழ்நாட்டில் பாரதம், போதிவனம் பதிப்பகம், இராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014, பதிப்பு -2018.
4. தவசிக் கருப்புசாமி, அருங்கூத்து, களரி தொல் கலைகள் மற்றும் கலைஞர்கள் மேம்பாட்டு மையம், மேட்டூர் வட்டம், சேலம் மாவட்டம் -636 453. இரண்டாம் பதிப்பு 2014.
5. பழனி, கோ., முத்துகந்தன், சி., (உ.ஆ) தெருக்கூத்து கலைஞர்கள் களஞ்சியம், ராகாஸ் அச்சாக்கம், சென்னை - 600 014.

References

1. Arivunambi, A., Tamilarin Koothiyal, Second Edition, Chithiram Publications, Puducherry 605 008, Edition - 2015.
2. Ramanathan, A., Folk Arts (Performing Arts), Meiyappan Publishing House, Puducherry, Chidambaram - 608 001. First Edition 2010.
3. Shanmugam, M., Bharatham in Tamil Nadu, Bodhivanam Publishing House, Royapettah, Chennai 600 014, Edition -2018.
4. Tavasik Karuppusamy, Arungoothu, Kalari Ancient Arts and Artists Development Centre, Mettur Taluk, Salem District -636 453. Second edition 2014.
5. Palani, Co., Muthukanthan, C., (U.A.) Terukoothu Artists' Gallery, Ragas Printing Press, Chennai - 600 014.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

வெங்கடேஷ். பெ, “தெருக்கூத்து நிகழ்த்து வெளியில் கதைகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 5, இதழ் 4, அக்டோபர் 2025, பக். 28-37

Cite this Article in English

Venkadesh. P, “Stories in the TheruKoothu Performance Area” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.5 Issue 4, October2025, pp. 28-37